

BIESIEDNICZY (1) ai

N sg m biesiedniczy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Przymiotnik od „biesiednik”: Uczestniczący w biesiadach, zabawach, hulankach: Sodalis [...] Proprie in rebus levioribus utpote convivis Biefiedniczi towarzysiz/ Fránt też niektórzi zową. Mqcz 398c.

Cf **BIESIADNY**

ZZie